

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for de helt overvejende positive udsagn om hovedindholdet og sigtet med lovforslaget.

Der er også en erkendelse af, at det er et massivt kommunalt ønske i bredeste forstand, at man får større frihed til selv at fastsætte og tilrettelægge arbejdet i kommunen og dermed også større mulighed for at anlægge den struktur, som bedst egner sig i det lokale billede.

Når hr. Bjørn Poulsen i den forbindelse taler om, at det, at man får færre udvalg, skulle betyde, at man får mindre åbenhed, må jeg sige, at deri er jeg ikke enig. Hvis man kan vælge at have færrest mulige udvalg – og det vil efter lovforslaget her sige, at man mindst skal have et økonomiudvalg og et stående udvalg – og hvis det efterfølgende lovforslag, som er til behandling her i dag, forslaget om at ophæve socialudvalgets særlige status, vedtages, så vil man kunne forestille sig en kommune, hvor man har sit byråd, hvor man har sit økonomiudvalg, og hvor man har ét forvaltningsudvalg, der så også omfatter socialudvalgets område, altså under forudsætning af, at det efterfølgende lovforslag bliver vedtaget med virkning fra 1. januar 1990. Dette er alene sagt ud fra ønsket om at sikre et helhedssyn.

Det betyder jo også, at sammensætningen i udvalg og byråd i virkeligheden bliver bredere. Og hvis man får en bredere sammensætning i et udvalg, kan jeg ikke se, at det skulle medføre en mindre grad af åbenhed – tværtimod. Det betyder vel netop også, at man har de brydninger i udvalget, som man ellers ville have i byrådet, og den samme debat efterfølgende i byrådet, for det er ikke sådan, som hr. Bjørn Poulsen måske kunne frygte eller har fået forståelse af ved at læse lovforslaget, at man ikke fordeler udvalgene under ét; altså når man fordeler udvalgspladserne, så bliver pladserne i det, der hedder »stående udvalg«, fordelt under ét, der er altså ikke tale om at fordele efter forholdstal. Hvis man derimod vælger til udvalg, der ikke er stående eller midlertidigt oprettede arbejdsudvalg, gør man det efter forholdstal. Det er derfor, der henvises til: »jf dog § 27«.

Med hensyn til minimumsstørrelsen for byrådet så er det rigtigt, at der ville være mindst 7 medlemmer, hvis man skal undgå udvalg med højst ét. Hvis der skal være et ulige antal medlemmer af udvalget, og hvis udvalgets samlede

antal ikke må overstige halvdelen af byrådets antal, ja, så skal der mindst være 7 medlemmer i et byråd. Det mindste byråd, jeg kender, er på Læsø. Det har 9 medlemmer.

Det er rigtigt, som det er sagt, at et af hovedmotiverne er, at vi reelt ønsker at fjerne arbejdsopgaver fra byrådet og flytte dem, ikke alene ud i lokaludvalg og lokalområder, men endnu længere ud – i virkeligheden helt ud til brugerne. Vi ønsker egentlig at sikre, at byrådene kan vælge en struktur, der giver mulighed for den maksimale grad af uddelegering til brugere, institutioner, skoler, idræt og kulturliv i almindelighed. Derfor er dette lovforslag i sit hovedsigte en meget vigtig del af ønsket om at forenkle og give mulighed for større grad af decentralisering.

Fru Jane Oksen havde nogle spørgsmål om reglerne om at indkalde stedfortræder ved inhabilitet. Det er nu logisk, at det er det medlem, der kan blive erklæret inhabil, der selv har det største ansvar for at oplyse byrådet om, at man kan være inhabil, for det er jo det parti eller den gruppe, man repræsenterer i byrådet, der har en interesse i, at man kan indkalde en stedfortræder, så man ikke kommer i mindretal eller ikke kan få gennemført det forslag eller den beslutning i byrådet, som man kunne have fået igennem ved fuldt fremmøde. Derfor er der mest logik i, at denne pligt først og fremmest hviler på det byråds- eller udvalgsmedlem, der er inhabil, at man selv gør opmærksom på det, så man kan få godkendt i byrådet, at stedfortræderen har ret til fremmøde.

Når der er et ønske om, at to tredjedele ikke må stemme imod, at man udskyder sagen, skyldes det, at man ellers kunne bruge retten til at få indkaldt stedfortræder til at forsinke en sag. Dels er det rigtigt, som ordføreren for Kristeligt Folkeparti, hr. Glønborg, sagde, at de to tredjedele viser, at der er et meget stort stemmetal bag det, man skal beslutte i byrådet, dels forhindrer det altså også, at man kan bruge denne bestemmelse om ret til at få indkaldt stedfortræder til egentlig at få udskudt sager, hvis det alene har det formål, at man vil forsinke sagsgangen.

Til det sidste spørgsmål, hr. Bjørn Poulsen stillede – eller var det hr. Graversen? – om vi overhovedet skulle have en overgrænse for byrådene, vil jeg sige: Det er da noget, der er en diskussion værd, om man behøver en overgrænse, og det vil jeg da gerne bidrage til, den diskussion, i forbindelse med udvalgsarbejdet.